

אשריכם ישראל

משיחותיו של הרב שמעון גוטסמן שליט"א

מאמרים וסיפורים אקטואליים - ער"ח סיון תש"פ

* **לגלות את החלק שלי בתורה** - מאמר מיוחד לכבוד חג קבלת התורה = עמ' 8

* **סיפורי אמונה ובטחון על הרה"ק רבי שלמה מזוועהיל זצוק"ל** = עמ' 14

חיזוק ועידוד במצב הנוכחי

שמחה וסיפוק במצבנו \ סיפור על חירות \ סיפורו של חתן... \ עוד מכוחה של תפילה \ איך מצאתי "כולל" בקרית ספר \ גאולה בזכות התורה

הרחמן בחר בנו לחיות בתקופה הכל כך מורכבת בה אנו נמצאים, משום שהוא סמך עלינו ונתן לנו את הכח לעבור את התקופה הזו בשלום ובהצלחה, עם כל האתגרים והניסיונות. ואם כן הגיע הזמן להתחיל להתמלאות בשמחה וסיפוק.

שמחה? סיפוק? על מה אתה מדבר?! ממה אני אמור לשמוח? מלהתרוצץ שוב ושוב במרחבי ביתי? מעוד יום שעובר עלי בלי תפילה בריכוז? מעוד יום בו לא

שמחה וסיפוק במצבנו

חברים יקרים, אנחנו מתקרבים לחג השבועות הבעלי"ט, יש הרבה מה לדבר מעניינא דיומא, אבל אם אנו שואפים לקבל את התורה בשמחה בחג הקרב ובא, כדאי שנחפש בס"ד את הדרך לשמוח עם כל האתגרים איתם אנו מתמודדים בתקופה זו, ואם נשכיל לשמוח במצבנו, נוכל אף לשמוח יותר בעמלה של תורה, ובכל התקדמות בעבודת ה'. ומשום כן במקום לנסות לברוח מהמציאות, בואו ונכיר בעובדה שהקב"ה אבינו

מתקיים השיעור היומי שלי? מזה שאני נכשל בכעס וחוסר סבלנות?

ידידי היקר! כן, בהחלט! אם השם יתברך שמח בך, מותר גם לך לשמוח. והשם יתברך שמח מאוד: מכל רגע בו אתה מצליח להתגבר על הכעס (גם אם בסוף אתה נכשל), מכל רגע בו אתה מאיר פנים לבני הבית (אפילו שלא תמיד זה הולך...), מכל ברכה שאתה מצליח לברך בכוונה, מכל רגע של חיזוק באמונה בקב"ה והתאפקות שלא להרהר אחר מידותיו, ומכל רגע של לימוד תורה. ומעל הכל, השם יתברך שמח מאוד מאוד מזה שאנחנו שואפים ורוצים לעשות ביתר שאת את רצונו יתברך.

יאמר לי כבודו: **בשעה שהכהן היה עמל בבית המקדש על פירוק בהמת קורבן, ובשעה שהוא היה עוסק בעבודות השונות בבית המקדש, האם באותה שעה הוא חש תסכול על "בזבוז זמן" חלילה, או שמא היה הוא טרוד במחשבה מתי כבר יוכל "לשוב לשגרת הלימודים"?** הלא בוודאי שהכהן היה שמח ומלא בסיפוק מהעבודה המיוחדת בה הוא עסק ברגע הנוכחי. כמו כן אין סיבה שאנו לא נשמח בתפקידים המאתגרים שנתן לנו השם בתקופה הנוכחית, גם אם הם על "חשבון" ענייני עבודת השם אליהם הורגלנו בזמני השגרה.

אין זה סותר שעלינו להתפלל ולבקש שלא נבא לידי ניסיון, וכן שנוזה לעמול על התורה והעבודה בכל הכח ובישוב הדעת, אך כל עוד שזו המציאות, יש לנו הרבה ממה לקחת שמחה וסיפוק, שאנו מתאמצים לעשות את מה שכעת רוצה מאתנו הקב"ה.

סיפור על חירות

חיזוק עצום לכל הנ"ל קבלתי מסיפור אמיתי אותו סיפר הגה"צ רבי צבי מאיר זילברברג שליט"א (הובא בגיליון "אסדר לסעודתא"), אספר לכם אותו בקצרה וללא דיוק בפרטים.

תלמיד חכם צדיק מירושלים היה נשוי לגברת שלא הייתה בבריאות הנפש רח"ל באופן חריג וקשה, ובכל שנה היו מצטערים תלמידיו לראות איך הוא עובר את חג הפסח בצורה ממש לא נעימה, כשאף אחד לא רוצה לסעוד על שולחנו וכו'. שנה אחת בהתקרב חג הפסח החליטו כמה מתלמידיו שהשנה יזכה רבם ל"חג חרות" אמיתי, הם דאגו מבעוד מועד לתרופות יקרות ונדירות עבור הרבנית, ואף טרחו לסייד לנקות ולהבריך את כל הבית, דבר שלא קרה שנים רבות.

והנה הגיע ליל הסדר, שניים מתלמידיו בחרו להתארח אצל רבם הנערץ, הם התפללו איתו בבית הכנסת ולאחר מכן צעדו יחדיו

החתן שלנו, יש לו ממש "תאוות
לתורה", הוא כל כולו פשוט
"תאוות התורה", כולם התפעלו,
הרבה זמן לא שמעו כאלה שבחים.
אחרי הסעודה ניגש ה"שווער"
לראש הישיבה ושאל אותנו: כידוע
אומרים רק מקצת שבחו של אדם
בפניו, כך שברור לי שיש לכבודו
עוד מה לספר על החתן שלי, כעת
החתן כבר הלך, אשמח לשמוע את
כל שבחו.

אמר לו הראש ישיבה: אני סיפרתי
שיש לחתן "תאוות התורה" אבל
לא הוספתי שהוא גם יודע להתגבר
על התאוות... בקיצור, הוא "היה
רוצה ללמוד" אבל בפועל...

זו אמנם בדיחה טובה, אבל יש בזה
מוסר השכל, הרבה פעמים בדיוק
כשמבקשת האמא \ הגברת עזרה
ה"צדיק" שלנו מתמלא בפתע
פתאום ב"תאוות התורה" והוא
מתנצל שבדיוק כעת חשקה נפשו
ללכת ללמוד... אז לפעמים צריך
להתגבר גם על תאוות התורה!
וצריך לבקש מבורא עולם שיזכה
אותנו לדעת מה הוא יתברך רוצה
מאתנו כעת.

עוד מכוחה של תפילה

הבאנו כבר בגיליונות הקודמים על
כוחה של התפילה, ובפרט בעת
הזאת. ראיתי מביאים שאמר
המהר"ח"ו ז"ל בשם האר"י ז"ל
שעיקר העצה בדור האחרון יהיה

לביטול, כשהתקרבו לבית "חשכו
עיניהם", הם ראו שהבית חשוך,
משום מה קפץ החשמל, וכשנכנסו
לבית והדליקו נרות גילו שכמעט
לא נותר זכר לעמלם, הבית היה
ממש הפוך, לא יאמן כמה בלגאן
שרר בו, בקבוקי יין שבורים היו
זרוקים ברצפה כשכל תכולתם
נהפכה לשלולית יין... התברר
שהתרופות היקרות לא עזרו רח"ל,
והמצב היה אף יותר גרוע משנים
קודמות.

כשראה הרב שתלמידיו שרויים
בצער, הוא פנה אליהם ואמר להם:
מי שהשמחה שלו תלויה במצב
המשפחתי, בכמות האורחים,
בניקיון הבית, ובכל מיני דברים
אחרים, הוא לא באמת בן חורין!
זה נקרא להיות משועבד לבית,
משועבד לנכדים, או אפילו משועבד
למרצפות... אתם יודעים מהי
חירות אמיתית? לשמוח על הזכות
לעבוד את השם במצב הנוכחי,
במצב שבו הוא יתברך שם אותי,
**רק אם אני מסוגל לשמוח על
הזכות לעבוד את השם במצב
הנוכחי אני "בן חורין אמיתי"**.

סיפורו של חתן...

המסר הזה הזכיר לי סיפור משעשע
שסיפרתי לכם בעבר, היה איזה
בחור ישיבה שהתארס בשעה טובה,
ראש הישיבה כובד לשאת דברים
בסעודת האירוסין והוא אמר כך:

חברו לא יאכזב אותו. מה שאין כן אם ניגש אליו ותוך כדי דיבור הוא משוחח בפלאפון עם אנשים אחרים על הא ועל דא, הלא אז גם חברו לא יתייחס ברצינות לבקשתו.

והדבר הראשון שצריך חיזוק בכבודה של התפילה זו ההנהגה שלא לדבר כלל בכל מהלך התפילה, וכפי שבוודאי היה נוהג כל אחד בשעה שהיה נפגש עם אישיות חשובה, ממנה הוא זקוק לעזרה גדולה. וכי תוך כדי פגישה עם אחד ה"גדולים" היינו משאירים את הפלאפון פתוח, ועוד "מציצים" לבדוק מי התקשר!?

וכידוע זו סגולה גדולה לרפואה וישועה. ומרן ה"שבט הלו" זצ"ל אמר שאם כל עם ישראל היו מקפידים שלא לדבר בשעת התפילה הייתה המחלה הנוראה נעקרת מהעולם! וכעין זה היה אומר הרה"ק רבי שמעון מלעלוב זצ"ל בהקשר לאותה מחלה ש"אם החרש תחרישי בעת הזאת" – בעת התפילה, אזי "רוח והצלח יעמוד ליהודים"

בעלון "מעדני מלך" מובא **סיפור בשם א. ויזל מירושלים**, וכך הוא מספר: הנני גר בקרית צאנו בירושלים, ובאחד הימים הייתי אמור להיות בתלפיות בפגישה חשובה בשעה 10 בדיוק, ולשם כך צריך לקחת 2 אוטובוסים. התעוררתי קצת מאוחר, ואצתי

התפילה, וכנאמר (תהלים ק"ב, י"ח-י"ט) "פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם, **תכתב זאת לדור אחרון**", ואמר האר"י ז"ל ש"ערער" זה אותיות "רע רע" – ללמדנו שגם הירוד ביותר שלכאורה הוא בבחינת "רע רע" תגן ותסייע בעדו התפילה.

וכמו שבמצרים שהיו טוענים המלאכים "הללו עובדי עבודה זרה והללו עובדי עבודה זרה", עד שלא הבינו המלאכים בזכות מה יזכו ישראל לנסים ונפלאות, ובכל זאת פעלה צעקתם מתוך אמונה שהשם אוהב את ישראל, ובכל מצב הוא שומע לשועתם, כך גם בדור האחרון יזכו לישועות בכוחה של התפילה.

ובעניין הקורונה, הבאנו כבר ממרן הגר"ח קיינבסקי שליט"א שהתפילה היא הרפואה לנגיף. וכעת ראיתי בשם הגה"צ רבי משה אביחצירא שליט"א שהרחיב בעניין כוחה של תפילה וציין **ש"נגיף הקורונה" הוא בגימטריה "תפילה"**.

וכבר הבאנו כמה פעמים שכמה שמתייחסים לתפילה יותר ברצינות ובכבוד, כך יכולה התפילה לעורר רחמי שמים יותר ויותר, וכדרך העולם, שהניגש לחברו לבקש ממנו איזו טובה גדולה, אם הוא ניגש אליו במלא הרצינות, ומשדר לו שהוא מצפה ממנו לעזרה, אזי

איך מצאתי "כולל" בקריית ספר

ובדידי הווה עובדא, מה שהתרחש איתי בשעה ששגרנו בקריית ספר. אחרי האירוסין שלי בקשתי ממור חמי שליט"א שיחפש לי כולל בקריית ספר, באותה תקופה היה קשה למצוא מקום פנוי בכולל בקריית ספר, אז הוא אמר לי: בעזרת השם, אני אעשה מאמץ בחיפושים, אשאל אנשים וגם אעקוב אחרי המודעות, הוא גר מול השטיבלך המרכזי של העיר, כך שהוא יכול כל הזמן לעקוב על לוח המודעות. למעשה, המצב לא היה פשוט, במשך כחודשיים של חיפושים לא מצאנו אפילו כולל אחד שיכל לקבל אותי! התחנתני בשעה טובה בראש חודש ניסן, התחלתי לגור בקריית ספר ולהיות יותר בעניינים מקרוב... כשכולם חיפשו את החמץ או את האפיקומן, אני הייתי עסוק בלחפש כולל... חודש ניסן עמד להסתיים ובנתיים מצאתי רק כולל בירושלים שנאות לקבל אותי, ממש לא ששתי על ה"מצאיה", ובקיצור המשכתי להתפלל שאזכה ב"מצאיה" טובה יותר. ערב ראש חודש אייר מגיע, ועדיין לא מצאתי כולל בקריית ספר, קמתי ביום האחרון של ה"בין הזמנים" קצת מאוחר, ובאותו הזמן לא היו מניינים ליד הבית בשעה כזאת, כך שהיו לפני שתי

רצתי להתפלל במניין, כפי שקיבלתי על עצמי לאחרונה, וזאת לאחר שקראתי ושמעתי על כל הסגולות והישועות לאלו המקפידים על תפילה במניין, כשהגיעו בתפילה לאשרי ובא לציון רציתי להוריד את התפילין ולרוץ לתפוס את האוטובוס, אך נזכרתי במה שקיבלתי על עצמי להישאר עד סוף התפילה, ומצד שני מה יהיה עם הפגישה, ועם ההפסד הכרוך בביטולה?! אך קבלה זו קבלה ונשארתי עד אחרי עלינו, וכבר חשבתי לוותר על הפגישה הנ"ל מכיוון שהשעה התאחרה. בצאתי מבית המדרש נעצר לידי רכב והנהג שאל אותי: "סליחה איך מגיעים לתלפיות?!", כמובן שנסעתי איתו והראיתי לו איך להגיע למקום שהוא היה צריך, כאשר זה היה ממוקם ממש סמוך למקום שאליו הייתי צריך להגיע. כך יצא שהתעקשותי להישאר עד סיום התפילה חסכה ממני להתרוצץ שעה שלמה בכבישים ובאוטובוסים, וכן בס"ד הפגישה הזאת הניבה לי תוצאות כלכליות משמעותיות מאוד. ומאז אותו יום דברי ה"מדרש רבה" שאומר: "אמר הקב"ה השומע לי לא מפסיד" קיבל אצלי משמעות יותר עמוקה.

נוסף שמביאים בספרים הוא שהתורה הקדושה היא המפתח של הגאולה, ולכן ביום מתן תורה קוראים על ייחוסו של דוד המלך ושל מלך המשיח.

"סגורן של ישראל" רבי לוי יצחק מברדיטשוב זצ"ל מסביר שרק בזכות מעמד קבלת התורה אנחנו מצליחים לחכות לגאולה, כי הרי הדבר המרכזי שנרוויח בגאולה זה שזוכה להתענג יותר ברוחניות בבחינת "מלאה הארץ דעה את השם", כי באמת כולנו רוצים להתחזק, כולנו רוצים להיות רוחניים יותר, אבל כל הגשמיות שמסביב, הכל מבלבל אותנו, ובגאולה הכל ישתנה, אנחנו נחיה בעולם שכולו אמת, כולו קדושה וטהרה, פתאום יעניין אותנו רק עוד תורה ועוד רוחניות. ואין אפשרות לחכות ולהתגעגע למשהו שעדיין לא טעמנו אותו, אז איך בכל אופן אנחנו מצפים לגאולה? איך אנחנו מתגעגעים לרוחניות? אומר הרבי מברדיטשוב שבזכות שבמעמד קבלת התורה טעמנו מהטעם הזה של הגאולה, מהטעם הרוחני הכל כך נפלא, והנשמה שלנו זוכרת את זה, אז היא מצליחה להתגעגע לזה, ולצפות לגאולה. וזהו הקשר בין מגילת רות – יחוסו של מלך המשיח, ליום קבלת התורה – בו טעמנו מטעמה הרוחני של הגאולה (עפ"י קדושת לוי" שבועות).

אפשרויות, או להתפלל ליד הבית במניין שכבר התחילו בו את התפילה, ולעשות כמה "דילוגים" בפסוקי דזמרה, או ללכת רבע שעה אל השטיבלך המרכזי ושם להיכנס למניין מסודר, אותו יום היה חם וההתלבטות לא הייתה קלה, אבל בסוף בחסדי שמים התגברתי על העצלות והלכתי לשטיבלך. כשהגעתי לשטיבלך חיכתה לי הפתעה בלוח המודעות... ממש כשעה לפני כן תלו שם מודעה בנוסח: ישנה אפשרות לקבלת שני אברכים לכולל ללימוד סוגיות הלכתיות, בדיוק הסגנון שחיפשתי מלכתחילה, עד שמחוסר ברירה הסכמתי כבר להתפשר ולהיכנס גם לכולל בסגנון אחר. והנה, בזכות כבוד התפילה, מצאתי את הכלל בו זכיתי ללמוד כשש שנים, עד שעברנו דירה. ללמדנו, שמלכבד את התפילה רק מרוויחים.

גאולה בזכות התורה

כידוע בחג השבועות קוראים את מגילת רות, ומה הקשר בין מגילת רות לשבועות? אז כולם יודעים את הטעם הפשוט - שדוד המלך הוא נכדה של רות ויום פטירתו הוא בחג השבועות, אבל בספרים הקדושים מביאים טעמים נוספים, אחד הטעמים הוא שלומדים מרות מה זה "מסירות נפש" להתאמץ כל כך לכבוד השם יתברך, וזה מה שצריך ללמוד בדיוק ביום מתן תורה. טעם

שיביאו האומות על ישראל, רחמנא ליצלן.

ונסיים בדברי היחפץ חיים" זצ"ל בספרו "חומת הדת" (פרק י"ד): "ראשון לכל צריך להתחזק בלימוד התורה כל אחד לפי כוחו. וידוע שזכות התורה גורם לקיבוץ גלויות כמו שאמרו חז"ל אין הגלויות מתכנסות אלא בזכות התורה שנאמר "כי יתנו בגוים עתה אקבצם". והגאולה תהיה רק בזכות התורה כדברי הנביא האחרון "זכרו תורת משה עבדי" ותיכף אחר זה "הנני שולח לכם את אליהו הנביא". ואמנם גם גודל הצרות וקושי הגלות מקרבים את הגאולה, אבל אינם מספיקים להביא את הגאולה, אלא רק בכח התורה שהיא למעלה מכל המצוות והעולמות".

היחפץ חיים" מביא שבפרט לימוד בחבורה בקביעות מזרז את הגאולה, והוא מצטט מ"תנא דבי אליהו" (זוטא פי"ד) וזה לשונו: "שאינן ישראל נגאלין לא מתוך הצער ולא מתוך השעבוד ולא מתוך הטלטול ולא מתוך הטרור ולא מתוך הדחק ולא מתוך שאין להם מזונות אלא מתוך עשרה בני אדם שהן יושבין זה אצל זה ויהיה כל אחד מהם קורא ושונה עם חברו וקולם נשמע".

אחרי שראינו כל כך הרבה מקורות עד כמה דווקא עמל התורה וקביעות עתים לתורה, זה מה שמזרז את הגאולה יותר מכל הדברים האחרים, אז בעזרת השם יתברך כולנו מתעוררים כעת לנצל את הימים שנתרו לנו עד חג השבועות לעמל התורה, לא לוותר! להתפלל ולהתחנן לקדוש ברוך הוא שיתן לנו חשק וכח, והעיקר שיהיה לנו רצון אמיתי וחזק לעמול בתורה, ולנצל את הזמן כמה שיותר, שנוכה שיהיה תורתנו קבע ומלאכתנו עראי, שהדבר שהכי יעניין אותנו בעולם זה התורה הקדושה, שהיא הרי מחברת אותנו כל הזמן עם הקדוש ברוך הוא.

הרה"ק הישפת אמת" זצ"ל מביא הסבר נוסף לקשר שבין מגילת רות לקבלת התורה, כי רצון השם יתברך שתהיה הגאולה בכח התורה והמצוות, ועלי ידי כח התורה אפשר לזרז את הגאולה שתגיע מיד, כי התורה היא למעלה מהזמן ו"אין מוקדם ומאוחר בתורה", ואומר הישפת אמת" שלכן צריכים בחג השבועות לבקש על הגאולה בזכות כח התורה, עוד הוא אומר שהרי כל השנה יש עניין לעמוד בתפילה מתוך לימוד תורה וכל שכן בחג השבועות צריכים לסמוך תפילה לתורה (שפי"א תרנ"ח וע"י גם בתרמ"ב).

למדנו אם כן שהמפתח לגאולה זה התורה הקדושה, להתחזק בעמל התורה, בקביעות עתים לתורה, ובקיום כל המצוות כמו שצריך. וידועים דברי הי"אור החיים" הקדוש זצ"ל (שמות כ"ז, ב'): "ולזה נתארך הגלות, כי כל עוד שאין עוסקים בתורה ובמצוות, אין משה חפץ לגאול עם בטלנים מן התורה".

עוד אומר הי"אור החיים" הקדוש (בראשית מ"ט) על הפסוק "כבס ביין לבושו ובדם ענבים סותה" שהיין רומז על יינה של תורה, שהגלות האחרונה תגיע בזכות עסק התורה, ואם יגיע זמן הגאולה ולא ימצא היין שהוא עסק התורה אז תהיה הגאולה על ידי ייסורים

לגלות את החלק שלי בתורה

מאמר מיוחד לכבוד חג קבלת התורה

עסקת "הכל כלול"

מורי ורבותי, אנחנו מתקרבים לחג קבלת התורה, כל שנה מחדש אנחנו מכריזים "נעשה ונשמע", מקבלים את התורה עם יותר שמחה ואהבה. ומשל למה הדבר דומה, אדם אחד בעל נכסים רבים הציע לידידו לשכור ממנו ווילה ענקית בעסקת "הכל כלול", מדובר בוילה המאובזרת בכל מכל כל, חדר קירור עמוס בבשרים עופות דגים ועוד לשנה שלמה, חדר ספריה ענק הכולל עשרות אלפי ספרים, אולם משחקים ענק, ועוד ועוד, אמנם מדובר לכאורה בשכירות במחיר יקר, אבל כשיודעים מה כלול בעסקה זה נשמע אחרת לגמרי...

כמעט לא מציאותי לבדוק באופן יסודי האם אכן הווילה מאובזרת בכל הני"ל, ואף קשה מאוד לבדוק שאין אף תקלה בצנרת הביוב ושאר המערכות בתוך כל הווילה הענקית, אך הידיד נתן אימון מוחלט

בידידו שאכן מדובר בעסקה משתלמת, ועד מהרה נחתם החוזה ביניהם. השוכר ובני משפחתו התענגו על הווילה, וממש הופתעו לטובה כאשר בכל יום גילו יותר ויותר שעשו ממש את "עסקת חייהם".

השנה עברה על השוכר ובני משפחתו כמו חלום, ולקראת סוף השנה התקשר השוכר וממש הפציר בידידו להאריך את השכירות בשנה נוספת. "מה נשתנה?" שאל המשכיר: "הלא לפני שנה לא קפצת על המציאה בהתלהבות רבה, אני הוא זה שרדפתי אחריך, ואילו כעת אתה עוד רודף אחרי?". ענה לו השוכר: "פשוט מאוד, לפני שנה עדיין לא הכרתי את הווילה מקרוב, אמנם נתתי בך אימון מלא, אך אינה דומה שמיעה לראייה, וכעת מיום ליום אני זוכה להכיר דברים נפלאים בוילה, שאתמול עדיין לא הכרתי...".

כך הוא גם עם קבלת התורה הקדושה, הקב"ה הציע לנו

וקבלנו את תורתנו הקדושה
ללא חקירה ודרישה.

ומבאר מו"ר הגה"צ רבי נסים
מויאל זצ"ל (בספרו "מנחת
עני") מה באמת המעלה
הגדולה לומר "נעשה ונשמע",
דלכאורה החכם אינו חותם
חוזה על עסקה לפני שהוא
מכיר בכל פרטיה, ומבאר הרב
זצ"ל שכאשר מי שעומד מולך
בחתימת החוזה הוא מלך
העולם הטוב והמטיב לכל,
אזי בוודאי שזו חכמה לסמוך
עליו בעיניים עצומות! כי הוא
יתברך מחפש אך ורק
בטובתנו ואף נתן בנו אימון
גם בשעה שהיינו בשפל
המדרגה מכל הבחינות.

הבטחת גדולי ישראל

וכשאנחנו מתקרבים לחג
השבועות, בד בבד עם החיזוק
בעמלה של תורה, שבוהו אנו
מגלים את הרצון האמיתי
שלנו להתחזק, חשוב שנשקיע
רבות בתפילה, שפכי כמים
לבך בתפילה ותחינה שהקב"ה
יגזור עלינו "שנת תורה" טובה
ומתוקה, ויסורו מאתנו כל
המפריעים, ושאם יהיו
הפרעות נזכה להתגבר עליהם.
וכפי שדרשו על הפסוק "והיה

לקבל את התורה, ואנו נתנו בו
אימון מוחלט והכרזנו "נעשה
ונשמע", אך עדיין לא ידענו
באמת במה מדובר... עדיין לא
זכינו להתענג על התורה
ומצוותיה, על חיים נפלאים
המלאים חיות רוחנית ושמחה
של קדושה, שנה לאחר מכן,
הגיע חג השבועות ואנו
מעצמנו כבר "רדפנו" אחרי
הקב"ה להמשיך את
העסקה... וכך בכל שנה אנחנו
מכירים עוד יותר את התורה
הקדושה, ויותר משתוקקים
ורודפים אחרי הקב"ה,
שימשיך אתנו את העסקה
המיוחדת הזאת לעוד שנה.

עסקה חכמה

ובאמת הקב"ה הוא שהקדים
ונתן בנו אימון מוחלט, בשעה
שהחליט להוציא אותנו
ממצרים, על אף המצב הרוחני
הגרוע בו היינו, ובשעה
שמלאכי השרת תמהו מה זכו
אלו להיגאל, התעקש הקב"ה
לתת את אימונו בנו, שלאחר
שנצא ממצרים נתחזק ונתעלה
בקדושה ובטהרה. ורק לאחר
שהקב"ה נתן בנו כזה אימון,
אף אנו נהגנו בו באימון

שלמד בעבר יהיה אצלו פתאום ברור יותר, והוא יזכה לזכור גם דברים שלמד בעבר.

הכל תלוי במאמץ

ובאמת שהזורעים בדמעה ברנה יקצורו, כמה שמתאמצים יותר בעמל התורה ומתמודדים עם קשיים, כך זוכים להתחבר יותר לתורה הקדושה. כי מה שבא בקלות הולך בקלות, ודבר שמתאמצים עבורו מתחברים אתיו בחיבור שנשאר לנצח.

וכפי שרמזו חז"ל בפרשת בחקתי הנקראת לפני חג השבועות, על הפסוק "אם בחקתי תלכו" – "שתהיו עמלים בתורה", זאת אומרת שאיך הולכים בחוקי התורה? על ידי עמל התורה, על ידי שמתאמצים בלימוד התורה, המאמץ הזה הוא שמזכה אותנו להיות בבחינת "בחקתי תלכו" – "מוסיף והולך" – לחיות את התורה הקדושה בכל אברנו וגידנו.

ואומר התנא "לפום צערא אגרא" – לפי הצער השכר, ומבאר ה'נועם מגדים"

לפנות ערב ירחץ במים" – בערב יום טוב יתחנן וירחץ במים של דמעות, לזכות לסייעתא דשמיא מעניינו של היום טוב. ואמרו צדיקים שעיקר העבודה של ג' ימי ההגבלה זה להתחנן ב"אהבה רבה" ו"אהבת עולם".

היה לי תלמיד שאמר לי: מה לעשות, אין לי חשק ללמוד תורה, ואין לי הצלחה בלימוד, מה אני אשם?! אמרתי לו: ידידי המתוק, אתה מתפלל ומבקש חשק והצלחה? כמה תפילות ודמעות שפכת על זה?? כל אחד מתפלל, וכל השאלה היא על מה הוא מתפלל, וכל אחד מתפלל על מה שבאמת חשוב לו...

וגדולי ישראל מבטיחים, במשך למעלה משלושת אלפים ושלוש מאות שנה לא היה יהודי אחד שבקש סייעתא דשמיא לעמלה של תורה ולא נענה! נכון, זה לא חייב להגיע מייד, אך אף תפילה לא הולכת לאיבוד, ובבא העת כל התפילות יזכו את המתפלל ביותר ויותר סייעתא דשמיא, עד שגם מה

**שכלל שמצטער יותר ומתאמץ
בעמל התורה ועבודת השם כך
זוכה לשכר מיוחד, ומהו
השכר? לחוש יותר אור רוחני
בתורה הקדושה!**

התורה לא "משוכפלת"

חברים יקרים, כדאי שנזכיר לעצמנו שבמעמד מתן תורה השם יתברך לא "שיכפל" את התורה ונתן לנו עותק... לזה המלאכים לא היו מתנגדים... השם יתברך הוריד לנו את התורה, ומאז "לא בשמים היא", כח החידוש והפסיקה ירדו לעולם, והם נמצאים רק בעולם הזה. ואף הקב"ה בכבודו ובעצמו בשעה שמוסר שיעור בישיבה של מעלה הוא יתברך אומר: "בנושא זה אביי בני אומר כך ורבא בני אומר כך"... והוא יתברך לא מכריע את ההלכה, כי התורה נמצאת בארץ! וזו התורה הייתה חמדתו הגנוזה של הבורא יתברך, ורק מתוך אהבתו לעם ישראל הוא נפרד מחמדה זו ונתנה לנו. לכן אם חלילה איננו מבינים את גדול ההקרבה של השם יתברך כביכול, ואיננו מבינים כמה המתנה הזאת כל כך גדולה

ומיוחדת, הרי זה מצער את השם יתברך. וכפי שנתאר לעצמנו אבא שקנה לילד שלו מתנה אופניים חדשות, האב ציפה לראות את בנו רוכב על האופניים ונהנה, אך במקום זאת הבן בחר להשתמש באופניים בתור מתקן לייבוש כביסה... את כל הבגדים שלו הוא תלה על האופניים והניחם בחצר... האב הזדעזע והתאכזב: "בני היקר! צר לי שלא הבנת איזו מתנה קיבלת!". על אחת כמה וכמה מצער את הקב"ה כאשר בניו לא מספיק שמחים ומנצלים את המתנה הגדולה אותה הוא נתן לנו.

אנו אומרים בתפילה "אהבת עולם אהבתנו השם אלוקינו, חמלה גדולה ויתירה חמלת עלינו", השם כל כך אוהב אותנו, ולכן מה? על כן השם אלוקינו נשיח בחוקיך ונשמח בדברי תורתך וכו', ושוב אנו מסיימים "אוהב עמו ישראל". שמנו לב מה אנו אומרים בברכה הזאת? אתה השם אוהב אותנו, ולכן – נתת לנו את המתנה הגדולה ביותר, ומכיוון שאנו מכירים בעוצמת המתנה אנו עוסקים כל הזמן

בתפילה "שבענו מטובך", שהכוונה היא שנחוש שובע סיפוק ושמחה על ידי התורה הקדושה, כמו שאמרו חז"ל "אין טוב אלא תורה". והסביר הרב גלאי שליט"א שאנו מקדימים לבקשת "שבענו מטובך" את בקשת "ותן חלקנו בתורתך", כי לכל אחד יש חלק בתורה, ודווקא החלק שלו משביע אותו, ועל ידו הוא נעשה שמח בחלקו. כי כמו שלכל אחד יש אות בספר התורה כך לכל אחד יש חלק מסוים בתורה הקדושה שהוא חלקו.

בדרך כלל לומדי התורה כפופים למסגרת מסוימת ואינם יכולים ללמוד כל הזמן רק במה שליבם חפץ, אולם חשוב שכל אחד יברר לעצמו מהי דרך הלימוד בה הוא חש בסיפוק יותר, והאם הוא מתחבר יותר ללימוד בספר מסוים או בנושא מסוים, וכך לכל הפחות בזמן הפנוי הוא ישקיע בעניין הקרוב לליבו ובדרך שאליה הוא מתחבר, וכך הוא יזכה לחדש חידושים ולקבל טעם בלימוד התורה ביתר שאת וביתר עוז. וכאשר זוכים לחוש במתיקות התורה בחלק מסוים של התורה, אזי בהמשך זה ישפיע גם על כל לימוד התורה בכל חלקי התורה וכו', שיזכה לחוש יותר במתיקות התורה.

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים שנוזכה להתכונן לקבלת התורה כמו שצריך, מתוך עמל התורה ותפילה מרובה, ונזכה לשנת עליה בתורה ויראת שמים, מתוך ישוב הדעת ושמחה מרובה.

בתורה הקדושה, ומסיימים את הברכה עם אותה מסקנה בלבד: ברוך אתה השם אוהב עמו ישראל. הקב"ה אוהב כל יהודי, וכמו שמובא בפרשת במדבר שהשם יתברך בקש ממשה רבנו ע"ה למנות שוב את עם ישראל לפני שמשרה שכינתו עליהם, כי הקב"ה באהבתו משרה שכינתו על כל יהודי ויהודי בפני עצמו! ואם חלילה ליהודי אחד לא היה רוצה לקבל את התורה לא היינו זוכים בתורה הקדושה (מדרש פר' ויצא), וכפי שידוע שישאל ראשי תיבות יש ששים ריבוא אותיות לתורה, כל יהודי הוא אות בספר התורה, וספר תורה שחסר בו אפילו אות אחת הרי הוא פסול... ולכן כל יהודי צריך לשמוח על כך שהשם יתברך בחר בו להיות אות בספר התורה, ומה עוד שלכל יהודי יש חלק בתורה שרק הוא יכול להשיג.

שבענו מטובך

וראיתי בעלון "דברי התעוררות" מדברי הגה"צ רבי שמעון גלאי שליט"א שאמר לו מרן רבי חיים קניבסקי שליט"א על מה שמבקשים

סיפורי אמונה ובטחון

על הרה"ק רבי שלמה בהרה"ק רבי מרדכי מזוועהיל
זצוק"ל זיע"א – לרגל יומא דהילולא כ"ו אייר

ליפול, אדם כזה מאושר בשני העולמות – חיי שלוה בעולם הזה ואושר לעולם הבא.

פעם אחת אמר רבי שלמה זיע"א ליהודי אחד שסבל מאד ובא לרבי שלמה בשאלה: הגמרא אומרת (ברכות נד.) שחייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה, ולכאורה לא מובן למה רק מי שסובל צריך לברך, ואילו מי שלא סובל, מי שלא קיבל "רעה" אך גם לא קיבל טובה מיוחדת, למה הוא לא חייב לברך? ענה לו רבי שלמה הקדוש דבר נפלא: אם נכנס מקבץ נדבות לבית הכנסת, והנה אחד אומר לו "תביא לי בבקשה שטר של חמישים" מיד הקבצן מבין שאותו יהודי רוצה למסור לו שטר של מאה שקלים והוא מבקש כעת עודף, ככה הקדוש ברוך הוא – אם הוא לוקח ממך דבר יקר הרי זה סימן שהוא מתכוון לתת לך דבר

מזה כמה שנים ברציפות שזכינו בס"ד לערוך סעודה מיוחדת לכבוד הילולת רבי שלמה מזוועהיל זיע"א, כאשר לסעודה הגיע קהל רב ומגוון מכל העדות והחוגים, ממש כמו שרבי שלמה עצמו היה מארח בביתו... מכיוון שהשנה כפי הנראה לא נזכה לערוך את סעודת ההילולא ברוב עם, נספר מעט סיפורי אמונה ובטחון, מגדולתו של אותו צדיק, (בעיקר על פי הספר "יסוד צדיק").

ידועה ומפורסמת אמרתו של רבי שלמה: יהודי צריך ללמוד א' ב', א' זה אמונה ובי' זה בטחון, אמונה – זאת אומרת שיש לי בעל הבית, בורא ומנהיג לכל הברואים ואין בלתו, ואיני יכול להיפגע על ידי מישהו, כי הכל מן השמים, ובכל בזיון או הפסד ובכל מקרה צריך לדעת שזה הדבר אשר ציוה השם! והבוטח בה' חסד יסובבנו, מי שבוטח שבורא כל עולמים הוא חסד ורחמים ובודאי לא ייתן לו

יותר גדול במקומו והוא רק לוקח קודם את העודף... (מובא ב"באר הפרשה" יתרו).

בעל מאפיה בירושלים היה משתמש בחמור לצורך חלוקת הלחמים, יום אחד החמור נעלם והדבר ציער אותו מאוד, הוא פנה למשטרה ונענה שהם יטפלו בתלונה, אולם החמור לא נמצא.

ניגש האופה לרבי שלמה זיע"א ובקש שיעורר עבורו רחמי שמים, אמר לו רבי שלמה שיאמר במשך כל היום "גם זו לטובה". למחרת אמר לו רבי שלמה שכעת ילך ליד המשטרה וימצא את חמורו קשור שם, ואכן כך היה. כי כאשר אומרים בכל מצב "גם זו לטובה" זוכים לגלות את הטוב שלעת עתה הוא נסתר.

בחור אחד התקשה מאד בשמירת המצוות, עד שהתדרדר מאד, וכמה שניסו לדבר איתו ולהחזירו למוטב לא הצליחו, וגם אותו בחור הכיר את מצבו העגום וכבר היה מיואש מעצמו. פעם פגש אותו רבי שלמה זיע"א ונפתחה ביניהם שיחה,

ובמהלכה הבחור התבטא בפני הרב ואמר: "לא יעזור שום דבר לחלץ אותי ממצבי העגום!", אמר לו רבי שלמה זצ"ל: "דע לך, שלכל יהודי היצר הרע מפתה, ובטבע הדברים לכל יהודי יש מלחמה וגם משהו טוב המעכבו לעשות מה שליבו חפץ, ואין לשער ולתאר גודל הנחת רוח והשמחה שיש למעלה מזה ההרהור הטוב, אפילו שזה רק שניה ואחרי זה נשאר כמו שהיה ואינו עומד בניסיון ח"ו, וגודל ההשפעות הטובות לכל העולמות ולעולם התחתון מזה ההרהור, ואת הטוב והטובה לאביו ולאמו ולכלל ישראל מזה. וכל מה שאני מבקש ממך הוא רק שתוסיף לשנייה הזאת שהיה לך הרהור טוב, שנייה נוספת, ועוד שנייה, שכן להשם יתברך יהיה נחת רוח במה שתוסיף לו עוד שנייה שכזאת, וזאת גם אם בסופו של דבר לא תעמוד בניסיון חלילה!". סיומו של הסיפור הוא שאותו בחור נהפך לאיש אחר והקים דורות לתפארת.

קו החיזוקים "אשריכם ישראל"

מאת הרב שמעון גוטסמן שליט"א

077-260-9134

וכעת, עקב המצב:

**במתכונת מורחבת, ונוסף – "מדור הילדים"
לתגובות \ להזמנת הרצאות – ניתן להתקשר (בשעות הבוקר
והערב): 08-9743208 \ דוא"ל: Mabatye@gmail.com**

הגיליון מוקדש

**לע"נ מו"ר הגה"צ רבי נסים ב"ר שלמה ורחל מויאל זצוק"ל
ולע"נ האדמו"ר הרה"ק רבי ישראל ניסן בהרה"ק רבי דוד משה זצוק"ל**

ולהבדיל, לזכות אברהם בן מרים וכל משפחתו שיחייו,

בבריאות, נחת, הצלחה, וכל הישועות

ולרפואת אליהו בן רחל בתושח"י

**ניתן לתרום לזיכוי הרבים בכל עמדות "נדרים פלוס" – שלוחת
"אשריכם ישראל" [קרן מס' 3331]**

התרומות מוכרות לצורך מס.

או בפל': 052-7608955 [נא להשאיר הודעה]

הופיע בס"ד:

להזמנות: 08-9743208